

नव ज्ञानचेतना

NAWA JANACHETANA NATIONAL DAILY राष्ट्रिय दैनिक

नेपालमा अभिनयको अनुभवलाई सर्टिफिकेट मानेर निर्देशनमा होमिएका कलाकारहरूको संख्या ठूलो छ । मुवन केसी, निखिल उप्रेती, विराज मण्ड, कर्मना थापा, दीपाश्री निरौला लगायतले फिल्म निर्देशन गरेर सफलता पति पाइसकेका छन् । अब अभिनेत्री तथा निर्मात्री नीता ढुंगाना (अधिकांश)ले फिल्म निर्देशन गर्ने भएको छ । उनले "सुख दुःख"बाट निर्देशनमा डेक्का गर्ने लागेकी हुन् ।

आजको विचार...

माई...
(दुई पेसामा)

अनुजा थापा

प्रदर्शन गिति तय नहुँदै फिल्म "हली"को पहिलो गीत "चानस पाए त" सार्वजनिक गरिएको छ । काठमाडौँमा आयोजित एक कार्यक्रममा बीच बाबुल डिग्री र शान्तिश्री परियारको स्वरमा रहेको उक्त गीत सार्वजनिक गरिएको हो । गीतमा जस्मिन श्रेष्ठको शब्द रचना तथा गाबक डिग्री स्वयंको संगीत रहेको छ । यो फिल्मको प्रमोसनल गीत हो । गीतको भिडियोमा अभिनेता प्रमोद दीपसेनी कलाकारहरू दीपाश्री निरौला, दीपशि रायमाझी, भिषिका कार्की र पुजा शर्मा नृत्य गर्दै देखिएका छन् ।

वर्ष 30 अंक 338 2072 असार 14 गते आइतबार 29 June 2025, Sunday पृष्ठ संख्या 8 मूल्य रु ५/-

संक्षिप्त समाचार

बाढीका कारण ११ जनाको मृत्यु

(रासब/एएफपी)

पेशावर, बसार १४/राष्ट्रिय परीक्षा बोर्डले शुक्रबार प्रकाशित गरेको एसईई परीक्षा २०८१ को नतिजामा पाल्पाबाट ६ जनाले चार जिपिए ल्याएका छन् । दुई सामुदायिक र एक संस्थागत विद्यालयका चार छात्रा र दुई छात्रले चार जिपिए ल्याउन सफल भएका हुन् । तानसेनको देववाणी संस्कृत तथा साधारण माध्यमिक विद्यालयबाट एक जना र न्यू होराईजन माध्यमिक विद्यालयबाट तीन जना र रामतुलसी नमुना माध्यमिक विद्यालय रामपुरबाट दुई जना विद्यार्थीले चार जिपिए ल्याएका हुन् ।

शिक्षा विकास तथा समन्वय इकाइ पाल्पाका अनुसार देववाणी देववाणी संस्कृत तथा साधारण माविबाट सुलभ भट्टराई, न्यू होराईजन माविबाट दिया कार्की, कामना राना र निश्चल भण्डारी, रामतुलसी माविबाट विविशा धिमिरे र अनुजा श्रेष्ठले चार जिपिए ल्याउन सफल भएका हुन् । चार जिपिए ल्याउने विद्यार्थीहरू सबै साधारण तर्फका रहेको समन्वय इकाइका प्राविधिक सहायक बमबहादुर थापाले बताए । अधिल्लो

राष्ट्रिय जलवायु तथा मौसम विभागले मंगलबारसम्म अर्बौं भारी वर्षा र आकस्मिक बाढीको जोखिम रहेको चेतावनी दिएको छ ।

सांस्कृतिक विविधताको सम्मान गरौं

- सबै धर्म, जात, जाती भाषा भाषि, भेषभूषा र पहिचानको सम्मान गरौं,
- सबैका चाडपर्वमा सहभागी बनौं, अन्तरसंवाद बढाऔं,
- भेदभाव, छुवाछुत, घृणा र हिंसाविरुद्ध बोलौं,
- सांस्कृतिक कार्यक्रम र परम्परालाई संरक्षण गरौं,
- समावेशी समाज निर्माण गरौं,
- विविधतामा एकताको भावना निर्माण गरौं।

“सांस्कृतिक विविधताको सम्मान गरी एकता कायम गरौं”

नेपाल सरकार
विज्ञापन बोर्ड

पाल्पाको एसईई नतिजा

६ जनाले ल्याए चार जिपिए, ६०.४५ प्रतिशत विद्यार्थी उत्तिर्ण

सुलभ भट्टराई, निश्चल भण्डारी, कामना राना, दिया कार्की, अनुजा श्रेष्ठ, विविशा धिमिरे

शिक्षा विकास तथा समन्वय इकाइ पाल्पा					
विद्यार्थी एवं पराज २०८१ को नतिजा विवरण					
साधारण तर्फ			प्रतिष्ठित तर्फ		
क्र.सं.	विद्यार्थीको नाम	प्राप्त गतितर्फ	क्र.सं.	विद्यार्थीको नाम	प्राप्त गतितर्फ
१	सुलभ भट्टराई	४	१	विश्वेश्वर	०
२	निश्चल भण्डारी	४	२	कामना राना	४
३	दिया कार्की	४	३	विश्वेश्वर	४
४	अनुजा श्रेष्ठ	४	४	विश्वेश्वर	४
५	विश्वेश्वर	४	५	विश्वेश्वर	४
६	विश्वेश्वर	४	६	विश्वेश्वर	४
७	विश्वेश्वर	४	७	विश्वेश्वर	४
८	विश्वेश्वर	४	८	विश्वेश्वर	४
९	विश्वेश्वर	४	९	विश्वेश्वर	४
१०	विश्वेश्वर	४	१०	विश्वेश्वर	४
११	विश्वेश्वर	४	११	विश्वेश्वर	४
१२	विश्वेश्वर	४	१२	विश्वेश्वर	४
१३	विश्वेश्वर	४	१३	विश्वेश्वर	४
१४	विश्वेश्वर	४	१४	विश्वेश्वर	४
१५	विश्वेश्वर	४	१५	विश्वेश्वर	४
१६	विश्वेश्वर	४	१६	विश्वेश्वर	४
१७	विश्वेश्वर	४	१७	विश्वेश्वर	४
१८	विश्वेश्वर	४	१८	विश्वेश्वर	४
१९	विश्वेश्वर	४	१९	विश्वेश्वर	४
२०	विश्वेश्वर	४	२०	विश्वेश्वर	४
२१	विश्वेश्वर	४	२१	विश्वेश्वर	४
२२	विश्वेश्वर	४	२२	विश्वेश्वर	४
२३	विश्वेश्वर	४	२३	विश्वेश्वर	४
२४	विश्वेश्वर	४	२४	विश्वेश्वर	४
२५	विश्वेश्वर	४	२५	विश्वेश्वर	४
२६	विश्वेश्वर	४	२६	विश्वेश्वर	४
२७	विश्वेश्वर	४	२७	विश्वेश्वर	४
२८	विश्वेश्वर	४	२८	विश्वेश्वर	४
२९	विश्वेश्वर	४	२९	विश्वेश्वर	४
३०	विश्वेश्वर	४	३०	विश्वेश्वर	४
३१	विश्वेश्वर	४	३१	विश्वेश्वर	४
३२	विश्वेश्वर	४	३२	विश्वेश्वर	४
३३	विश्वेश्वर	४	३३	विश्वेश्वर	४
३४	विश्वेश्वर	४	३४	विश्वेश्वर	४
३५	विश्वेश्वर	४	३५	विश्वेश्वर	४
३६	विश्वेश्वर	४	३६	विश्वेश्वर	४
३७	विश्वेश्वर	४	३७	विश्वेश्वर	४
३८	विश्वेश्वर	४	३८	विश्वेश्वर	४
३९	विश्वेश्वर	४	३९	विश्वेश्वर	४
४०	विश्वेश्वर	४	४०	विश्वेश्वर	४
४१	विश्वेश्वर	४	४१	विश्वेश्वर	४
४२	विश्वेश्वर	४	४२	विश्वेश्वर	४
४३	विश्वेश्वर	४	४३	विश्वेश्वर	४
४४	विश्वेश्वर	४	४४	विश्वेश्वर	४
४५	विश्वेश्वर	४	४५	विश्वेश्वर	४
४६	विश्वेश्वर	४	४६	विश्वेश्वर	४
४७	विश्वेश्वर	४	४७	विश्वेश्वर	४
४८	विश्वेश्वर	४	४८	विश्वेश्वर	४
४९	विश्वेश्वर	४	४९	विश्वेश्वर	४
५०	विश्वेश्वर	४	५०	विश्वेश्वर	४
५१	विश्वेश्वर	४	५१	विश्वेश्वर	४
५२	विश्वेश्वर	४	५२	विश्वेश्वर	४
५३	विश्वेश्वर	४	५३	विश्वेश्वर	४
५४	विश्वेश्वर	४	५४	विश्वेश्वर	४
५५	विश्वेश्वर	४	५५	विश्वेश्वर	४
५६	विश्वेश्वर	४	५६	विश्वेश्वर	४
५७	विश्वेश्वर	४	५७	विश्वेश्वर	४
५८	विश्वेश्वर	४	५८	विश्वेश्वर	४
५९	विश्वेश्वर	४	५९	विश्वेश्वर	४
६०	विश्वेश्वर	४	६०	विश्वेश्वर	४

वर्षको तुलनामा चार जिपिए ल्याउने विद्यार्थी संख्या बढेको छ । गत वर्ष जिल्लाबाट दुई जनाले मात्र चार जिपिए ल्याएका थिए । जहाँ जनता माध्यमिक विद्यालय(वेभेटी) तानसेनका उत्तम बुङ्गाना र रामपुर नगरपालिकाको दलाई ठाडी माध्यमिक विद्यालय रामपुरकी पूर्णिमा लक्ष्मी कुँवरले ४ जिपिए ल्याई जिल्ला प्रथम भएका थिए । यस वर्षको एसईईमा १ सय ३९ विद्यार्थीका ३ हजार ७ सय ३२ विद्यार्थीले परीक्षा दिएका थिए । जसमध्ये ६० दशमलव ४५ प्रतिशतले ग्रेड पुरा गरेका छन् । साधारणतर्फ ५९ दशमलव ९३ प्रतिशत र प्राविधिक धारतर्फ ६८ दशमलव ४२ प्रतिशत विद्यार्थीले ग्रेड पुरा गरेका छन् । शिक्षा विकास तथा समन्वय इकाइका अनुसार यस वर्षको एसईईमा जीपीए ३.६१ देखि ४ सम्म ल्याउने विद्यार्थीको संख्या २ सय ५० रहेको छ । जीपीए ३.६० भन्दा मुनि ३.२० सम्म ६ सय १३ जनाले प्राप्त गरेका छन् । यसै, ३.२० भन्दा मुनि २.८० सम्म प्राप्त गर्ने ८ सय १४ जना छन् । जीपीए २.८० भन्दा मुनि २.४० सम्म ५ सय ५३ र २.४० भन्दा मुनि २.० सम्म ल्याउने विद्यार्थीको संख्या २० छ । जीपीए २.० भन्दा मुनि १.६० सम्म ल्याउने छैन भने १.६० भन्दा कम ल्याउने विद्यार्थी १ हजार ४ सय ५६ जना छन् । परीक्षामा ग्रेड प्राप्तसहित उत्तीर्ण हुन प्रत्येक विषयमा सैद्धान्तिकतर्फ ३५ र आन्तरिक

मूल्यांकनमा ४० प्रतिशत अंक प्राप्त गर्नुपर्ने व्यवस्था छ । नतिजामा चित नबुझे पुनर्वीक्षा र उत्तरपुस्तिका पुनः परीक्षणको समेत व्यवस्था गरिएको छ । त्रुटिमा लागि अनलाइन आवेदन दिन सक्ने व्यवस्था गरिएको छ । एसईईमा अनुत्तीर्ण विद्यार्थीको पुर्ण परीक्षा २९ साउनदेखि हुने बोर्डले जनाएको छ । यो वर्ष एसईई ७-१९ चैतमा भएको थियो ।

रोटरी क्लव पाल्पा तानसेनको २५ वर्षे यात्रा, यस्ता छन् महत्त्वपूर्ण उपलब्धी

रासबन्ध राखेका

पाल्पा, बसार १४/जिल्लाको सामाजिक क्षेत्रमा क्रियाशील रोटरी क्लव अफ पाल्पा तानसेनले २५ वर्षे यात्रा तय गरेको छ । सामाजिक सेवा गर्ने उद्देश्यले स्थापना भएको क्लव २५ वर्षे यात्रामा अगाडि बढेको हो ।

क्लवले २५ वर्षको यात्रामा आफूलाई नेपालकै प्रतिष्ठित र उत्कृष्ट सामाजिक संस्थाको रूपमा पहिचान बनाउन सफल भएको छ । त्यसबेला धेरैले विश्वास नगरेको विषय थियो पाल्पामा रोटरीले भोलि राष्ट्रियस्तरमा प्रतिष्ठित र उत्कृष्ट समाज सेवा गर्ने संस्थाको रूपमा खडा हुनेछ तर धेरैको आकलनलाई गलत सावित गर्दै रोटरीले आजो २५ वर्षे यात्रा तय गरेको छ । रोटरी स्थापनापछि बुझि सामाजिक संघसंस्थाहरू खुले । तर रोटरीले तस्तो सामाजिक क्षेत्रमा कार्य गर्न सकेनन् ।

क्लवको शिक्षा, स्वास्थ्य, सामाजिक क्षेत्रमा ठूलो योगदान रह्यो । दुई दशक लामो यात्रामा क्लवले बुझि परियोजनाहरू सम्पन्न गर्न सफल भएको छ । स्थापना दिवसका दिन क्लवका अध्यक्ष रतु भिमबहादुर श्रेष्ठले क्लवले हालसम्म गरेको मुख्य उपलब्धीका बारेमा जानकारी गराउँदै बुझि योजनाहरू सम्पन्न गर्न सफल भएको बताए ।

—नाकी नतिपन पेम्बा...

पा.वि.हु.द.नं. ०११/०५२

पा.वि.प्र.का.द.नं. ११/०५१/०५२

जनचेतना

सम्पादकीय

असार पन्ध्रको महत्व

असार १५ मा नेपाली समाजमा खेतमा रोपाईं गरी दही-चिउरा खाएर मनाउने परम्परा छ । यस दिन रोपाईं सकेको खुशीयालीमा भोजनस्वरूप दही र चिउरा खाने गरिन्छ । सरकारले यस दिनमा धान दिवसमेत मनाउँदै आएको छ । नेपाली समाजमा परम्परागत रूपले नै असार १५ मा दही-चिउरा खाने प्रचलन रहँदै आएको हो । यस दिन रोपाईं गरी दही चिउरा खानाले गति परिते विश्वास अनुरूप आफ्नो खेतीपाती नहुनेहरू पनि अरुको खेतमा रोपाईं गरी हिलो छ्यापेर रमाइलो गरी दही-चिउरा खाने चलन हाम्रो समाजमा छ ।

असारको आफ्नै महत्त्व र विशेषता छ । किसानले असारलाई मानो खाएर मुरी उब्जाने महिनाका रूपमा लिने गर्छन् । यही महिनामा रोपिने धान फलाएर वर्षभरि खाने अन्नको जोहो हुन्छ । कृषिप्रधान देश भएकै कारण यहाँ कृषि कर्मलाई उच्च महत्त्व दिने गरिएको छ । विशेषगरी असार १५ लाई नेपाली जनजीवनको अभिन्न तथा महत्त्वपूर्ण दिनका रूपमा पनि लिइन्छ । सामाजिक, आर्थिक तथा सांस्कृतिक तवरले पनि धान खेतीको नेपाली जनजीवनसँग निकटको सम्बन्ध रहिआएको छ । यसैले पनि यस दिनलाई नेपालमा राष्ट्रिय धान दिवसका रूपमा भन्नुपर्ने दुई दशक अघिदेखि आधिकारिक रूपमा मान्यता दिइएको हो । असार १५ मा हुने धान रोपाईं र लोक लयमा आधारित हुने असार भाकालाई नेपालका मौलिक संस्कृतिका रूपमा लिइन्छ । सांस्कृतिक महत्त्व बोकेको असार भाका हिजोआज गाउँघर लेकबैसीमा निकै कम गुञ्जिन थालेका छन् । अर्कोतिर रैथाने नेपाली धानका बीउजस्तै लोप हुने क्रममा छन् । यी मौलिक संस्कृति तथा भाकालाई लोप हुन नदिन सरकारी तथा जनस्तरबाट इमानदार प्रयत्नको खाँचो देखिन्छ । यसैगरी, असार १५ को अर्को विशेषता दही चिउरा खाने हो जुन अद्यापि प्रचलनमा नै छ । सायद खानपिनको विषय भएकाले हुनसक्छ, यो लोप हुने खासै चिन्ता गरिहाल्नुपर्ने अवस्था देखिँदैन । खेतको हिलोमा नटेके पनि सहरी क्षेत्रका नागरिकले समेत दही चिउरा खाएर १५ असारको पर्व मनाउँछन् । कृषिप्रधान मुलुक तथा राष्ट्रिय धान दिवस देशव्यापी रूपमा मनाइने भए पनि यस दिवसका केही कट्ट सय पनि नदेखिएका होइनन् । केही वर्षअघिसम्म पनि धान चामल निर्यात गर्ने राष्ट्र नेपाल अहिले बर्सिने अर्बौं रुपियाँ बराबरको धान चामल आयात गर्नुपर्ने स्थितिमा छ । यो ज्यादै दुःखद तथा विडम्बनापूर्ण स्थिति हो । असार १५ लाई राष्ट्रिय धान दिवस वा सांस्कृतिक महत्त्वका दिनको उपमा दिएर मात्र सरकार वा अन्यको दायित्व पूरा हुने देखिँदैन । यसका लागि रचनात्मक वातावरण निर्माण गरेर यससम्बन्धी सम्भावनाका ढोका खोल्ने काम गर्नतर्फ ध्यान दिन जरुरी छ । यसो गर्न सके असार पन्ध्रको महत्त्व अझ बढेर जाने छ ।

Opinion @ Social Network

परिस्थिति आफैँसँग छ अरुसँग होइन, हिजो भन्दा आज राम्रो गर्नु छ, र आज भन्दा भोलि ।

सागर वि.क.कोसेरुङ स्टडसबाट <https://www.facebook.com/bk.sagar58001>
यो सामना सामाजिक संजालमा पोस्ट गरिएका धारणाहरू रहेकोछ । यसका लागि हाम्रो फेसबुक पेज www.facebook.com/shitalapati मा लगन गर्न सक्नुहुनेछ ।

जनजन्मचेतना दैनिकको उपलब्ध तपाईंलाई आईरेको छ । यो पत्रिका अठ्ठ सयौं वर्ष अघि पठनीय बनाउनुको लागि तपाईंहरूको अनुमति सुन्नयहरूको हातीलाई अर्पण गर्नु छ । पाठकगण तपाईंका सुझावहरू दिई हामीलाई सहयोग गर्नुहुन हामी अनुरोध गर्दछौं ।

जनजन्मचेतना दैनिक
भगवतीदेवी तामनेल, पाल्पा

प्रसिद्ध व्यक्तित्व

बुद्धजन्म ०१-५-०८०२
स.प्र.समाज ०१-५-०८०३
बुद्धजन्म ०१-५-०८०३
भैरवजन्म ०१-५-०८०३
अष्टाश्विनी ०१-५-०८०३
कुम्भी ०१-५-०८०३
पारसी ०१-५-०८०३
तैल्लिख ०१-५-०८०३
पाम्पा ०१-५-०८०३
इन्द्रका रामपुर ०१-५-०८०३
अरुणदेवकालिका
विष्णुमूर्ति अम्बाला ०१-५-०८०३
लुम्बिनी अम्बाला ०१-५-०८०३

२४०२
सिमान्तपाल भैरव ०१-५-०८०३
मैत्रिक अम्बाला ०१-५-०८०३
परिवार मित्राला संघ पाम्पा ०१-५-०८०३
आमा किला अम्बाला ०१-५-०८०३
लुम्बिनी मैत्रिक कलेज पाम्पा ०१-५-०८०३
चिन्मय पारसी ०१-५-०८०३
भैरव आमा अम्बाला ०१-५-०८०३
मैत्रिकाली मित्राला अम्बाला ०१-५-०८०३
तमाला किला अम्बाला ०१-५-०८०३
तमाला किला अम्बाला ०१-५-०८०३
सिमान्तपाल भैरव अम्बाला ०१-५-०८०३

गाउँ खाली, शहर भरी, काम नहुँदा जनता टिकटकमा दिनभरी

सार्वजनिक ठाउँ सबैको साफा हो । आकाशे पुल, मठमन्दिर, सडक, फुटपाथमा कसैलाई अवरोध गर्न पाइँदैन । अवरोध गरेमा कानुनबमोजिम कारबाही भोग्नुपर्छ ।

तर, पछिल्लो समय व्यक्तिहरूले कानुन नबुझेको हो कि नटेरेको ? बुझ्नै मुश्किल छ । पैदलयात्रीको आवतजावत भइरहने आकाशे पुल, फुटपाथ, सडकमा जतातै टिकटक बनाइरहेको देखिन्छ । बाटो ढाकेर टिकटक बनाइन्छ । जसका कारण पैदलयात्रीलाई हिँड्न साधो सास्ती छ । मठमन्दिरको ढोकेमा टिकटक बनाइरहेको पाइन्छ । मान्छेलाई एक मीनेट समयको पनि महत्त्व हुन्छ । कुनै अफिस हिँडेका हुन्छन् त कुनै अस्पताल । कुनै कहाँ जान लागेका हुन्छन् । यस्तोमा 'टिकटक' हल्को कारणले उनीहरू समस्यामा पर्ने गरेका छन् ।

एउटाले मोबाइल समाउने, अर्को आकाशे पुल ढाकेर बुरुकबुरुक उफिर्ने । आफ्नो कारणले अरुलाई कति डिस्टर्ब होला ? सर्वसाधारणलाई कति असर पर्ला ? समाजमा कस्तो प्रभाव पर्ला ? कसैलाई मतलब नै छैन । बस्, बाटो छेकेर उफिर्न पाए पुग्यो । भनिन्छ, 'आफ्नो अधिकारको प्रयोग गर्दा अरुको अधिकारको हनन गर्नुहुँदैन ।' विद्यालयमा सार्ने कक्षादेखि यो पाठ सिकाउँदै आइएको छ । तर, यहाँ कसैलाई मतलब नै छैन । बुढापाकाले भन्थे, 'बाँदरको हातमा नरिवल ।' अहिले त्यस्तै भएको छ । नेपालीको हातमा मोबाइल बाँदरको हातमा नरिवलजस्तै भएको छ । काम नगर्ने, दिनभर टिकटक बनाउने अनि काममा हिँडेकालाई पनि दुःख दिने ।

आकाशे पुल, सडक, फुटपाथ टिकटक बनाउने ठाउँ हो । यहाँ जतिबेला पनि पैदलयात्रीको आवतजावत भइरहन्छ । अनि उनीहरूले टिकटक बनाउनुजेल अर्चाहँ कुरेर बसिदिनुपर्ने ? आफ्नो कला देखाउनु राम्रो कुरा हो । तर, जतिबेला पनि टिकटकमै भुमिमा यसले समयको सत्यानाश गर्छ । एकातिर टिकटक बनाउनेको समय त खेर जान्छ नै अर्कोतिर हेर्नेले पनि घण्टी समय त्यतिकै खेर फाल्छन् । पछिल्लो समय कसैलाई पनि सार्वजनिक काम गर्नमा चासो र रूचि छैन । टिकटक बालेर घण्टी समय खेर फाल्नेहरूले सार्वजनिक काम गर्न हो भने देशलाई कति फाइदा हुन्छ ? घण्टी लगाएर टिकटक बनाउनुजेल पढाइलेहरे वा व्यक्तिगत कामकाज गर्दा सोही व्यक्तिलाई फाइदा पुग्ने हो । गायक कुमार बस्नेले एउटा गीत गाएका थिए, 'छोरीभन्दा आमा तरुनी किम पाउडरले ।' आजकल त बूढ महिलाहरूले पनि छोटो-छोटो लुगा लगाएर टिकटक बनाउन थालेका छन् । छोराछोरी बिहेदान गरिसकेका, नातिनातिनी भइसकेका महिलाहरू टन किम पाउडर धबेर छोटो पहिरनमा टिकटक बनाउँछन् । यसले समाज कता जाँदैछ ? अर्को तर्फ, महिलाहरूले टिकटकमा अग्र प्रवेश गर्न थालेका छन् । छाडा भिडियोहरू बाइकोर बाइकोर समावमा नकारात्मक फैलाउँदैछ । विडम्बना, सरोकारवाला निकायलाई यसको नियमनमा कुनै चासो छैन ।

अनुसा थापा

एउटाले मोबाइल समाउने, अर्को आकाशे पुल ढाकेर बुरुकबुरुक उफिर्ने । आफ्नो कारणले अरुलाई कति डिस्टर्ब होला ? सर्वसाधारणलाई कति असर पर्ला ? समाजमा कस्तो प्रभाव पर्ला ? कसैलाई मतलब नै छैन । बस्, बाटो छेकेर उफिर्न पाए पुग्यो ।

भनिन्छ, 'आफ्नो अधिकारको प्रयोग गर्दा अरुको अधिकारको हनन गर्नुहुँदैन ।' विद्यालयमा सार्ने कक्षादेखि यो पाठ सिकाउँदै आइएको छ । तर, यहाँ कसैलाई मतलब नै छैन । बुढापाकाले भन्थे, 'बाँदरको हातमा नरिवल ।' अहिले त्यस्तै भएको छ । नेपालीको हातमा मोबाइल बाँदरको हातमा नरिवलजस्तै भएको छ । काम नगर्ने, दिनभर टिकटक बनाउने अनि काममा हिँडेकालाई पनि दुःख दिने ।

आकाशे पुल, सडक, फुटपाथ टिकटक बनाउने ठाउँ हो । यहाँ जतिबेला पनि पैदलयात्रीको आवतजावत भइरहन्छ । अनि उनीहरूले टिकटक बनाउनुजेल अर्चाहँ कुरेर बसिदिनुपर्ने ? आफ्नो कला देखाउनु राम्रो कुरा हो ।

तर, जतिबेला पनि टिकटकमै भुमिमा यसले समयको सत्यानाश गर्छ । एकातिर टिकटक बनाउनेको समय त खेर जान्छ नै अर्कोतिर हेर्नेले पनि घण्टी समय त्यतिकै खेर फाल्छन् । पछिल्लो समय कसैलाई पनि सार्वजनिक काम गर्नमा चासो र रूचि छैन ।

अभिभावकहरू आफू त टिकटक बनाउँछन्, स-साना बच्चाहरूलाई पनि टिकटक बनाउँछन् । बालर घण्टी समय खेर फाल्नेहरूले सार्वजनिक काम गर्न हो भने देशलाई कति फाइदा हुन्छ ? घण्टी लगाएर टिकटक बनाउनुजेल पढाइलेहरे वा व्यक्तिगत कामकाज गर्दा सोही व्यक्तिलाई फाइदा पुग्ने हो । गायक कुमार बस्नेले एउटा गीत गाएका थिए, 'छोरीभन्दा आमा तरुनी किम पाउडरले ।' आजकल त बूढ महिलाहरूले पनि छोटो-छोटो लुगा लगाएर टिकटक बनाउन थालेका छन् । छोराछोरी बिहेदान गरिसकेका, नातिनातिनी भइसकेका महिलाहरू टन किम पाउडर धबेर छोटो पहिरनमा टिकटक बनाउँछन् । यसले समाज कता जाँदैछ ? अर्को तर्फ, महिलाहरूले टिकटकमा अग्र प्रवेश गर्न थालेका छन् । छाडा भिडियोहरू बाइकोर बाइकोर समावमा नकारात्मक फैलाउँदैछ । विडम्बना, सरोकारवाला निकायलाई यसको नियमनमा कुनै चासो छैन ।

चलन छ । काम गर कि नगर, महिनीपिच्छे तलब आइरहन्छ । त्यसैले नेपालीहरूको बानी बिरथियो । उनीहरूले समयको महत्त्व बुझ्न सकेनन् । हुन देशका प्रधानमन्त्री नै टिकटकको रटान लगाएर बसेका छन् । प्रधानमन्त्री केपी शर्मा ओलीलाई देशको बास्ता छैन, टिकटकहरूसँग भेटघाट गरेर बस्छन् । बालुवाटारमा बाँचेर सुन्छन् । देशको प्रतिभा भन्दै टिकटकहरूलाई प्रोत्साहन गर्छन् । तर, जनताको दुःखपीडा बोकेर आफूलाई भेटघाट गर्न उनीसँग फुर्सद छैन । देशका नेता र जनता उस्तै भएर अन्धौ । २७ खर्ब रूपैयाँ वैदेशिक भण्डार पुगिसक्यो, सरकार अझैपनि 'चिल' पारामा छ । जनता आफ्नो भविष्य बिरिँएर टिकटक बनाउने भैफुर्सदो भेटाए, जुन स्वाभाविकै हो । भनिन्छ नि, 'बस्नो बुवा, त्यस्तै छोर ।' अहिलेको अवस्था त्यसकै त्यस्तै छ ।

बस्ने, खाने, हलिनने र टिकटक बनाउनेमै नेपालीको दिन बितिरहेको छ । कामकाज नहुँदा नेपाली जनता 'बोझेर कुस्न' जस्तै हुन थालेका छन् । जोषि पनि । देशमा रोगीको संख्या बढ्नुको प्रमुख कारण यही नै देखिन्छ । पछिल्लो समय त सार्वजनिक कर्मचारी पनि टिकटकमा भुमिमा लागेका छन् । हुँसमै टिकटक बनाइरहेको देखिन्छ । अनि कसरी समाज सुनिन्छ ? जनतालाई सेवा दिन छोडे ? सरकारी कर्मचारीहरू टिकटक बनाइरहेका हुन्छन् । सरकारले त्यस्ता कर्मचारीलाई कारबाही गर्नुपर्छ कि पर्दैन ? सरकारी कार्यालय टिकटक बनाउने ठाउँ हो ? टिकटक बनाउन उनीहरूलाई तलब दिइएको हो ? सरकारको भुमिमा टिकटक बनाइरहेको देखिन्छ । २७ खर्ब रूपैयाँ वैदेशिक भण्डार पुगिसक्यो, सरकार अझैपनि 'चिल' पारामा छ । जनता आफ्नो भविष्य बिरिँएर टिकटक बनाउने भैफुर्सदो भेटाए, जुन स्वाभाविकै हो । भनिन्छ नि, 'बस्नो बुवा, त्यस्तै छोर ।' अहिलेको अवस्था त्यसकै त्यस्तै छ ।

रिषी नैपाल हटकम्प

विडम्बना, गाउँको खेतबारी बाँकी छ । घर र मतानमा तल्लो लगाएको छ । आँगनमा फार उम्रिएको छ । एक आनखि तीन आनामा काठमाडौँमा घर बनायो अनि भाडामा लगायो । भाडाले खान पुगिरहन्छ अनि काम कसले गर्ने ? उनीहरूसँग समय नै समय छ । काम नभएपछि सार्वजनिक ठाउँमा आयो, टिकटक बनायो । यसरी देश विकास हुन्छ ? नेता पनि आफ्नो धुनमा मलमलगत, जनता पनि । सार्वजनिक काम गर्नुपर्छ, फुर्सदको समयमा श्रमदान गर्नुपर्छ भन्ने कुरा देशका नेतृत्वहरूले जनतालाई सिकाउन सकेनन् । पहिलेपहिले मान्छेहरू सार्वजनिक काममा खैँन्टा हुन्थे । बाटो, तालपोखरी, चौतारा बनाइन्थ्यो, सबै जना मिलेर सडकमार्गायतका सार्वजनिक स्थल सरसफाइ गरिन्थ्यो । तर, अहिले त्यस्तो छैन । अहिले कतिपयलाई त सार्वजनिक काम र श्रमदान भनेको याहा नै छैन होला । जनताले श्रमदान गरिहेका थिए, नेतृत्वहरूले आफ्ना आफन्त र कार्यकर्ता पोल 'प्रधानमन्त्री रोजगारी कार्यक्रम' ल्याए । यसमा वर्षौं ८० अर्ब रूपैयाँ खर्चा हुँदै आएको छ । यो कार्यक्रममा वास्तविक बेरोजगार होइन, पहुँचवालाहरू समेटिए आइएको छ । पहुँचले काम पाउँदैन, दिनभर हलिनैरे बस्छन् । फार उछाल्याबस्नो गरेर पैसा बुझ्ने क्रम जारी छ । देशमा ७७ जिल्ला छ, तर ७७ जिल्लाकै जनता तीन जिल्लामा आएर थुपिएका छन् । गाउँ खाली, शहर भरि, काम नहुँदा जोसँग टिकटकमा दिनभरी । दुःख गर्न कोही नजान्छे, जसका कारण सबै विदेशमा भर पर्नुपर्नेको छ ।

राज्यले जनतालाई आत्मनिर्भर बनाउनुको साटो परिभर बनायो । हुन त राज्य आफैँ पनि परिभर छ । सरकारले जनतालाई काम गर्नुपर्छ, काम गर्ने र समयको ख्याल गर्नेको भविष्य उज्ज्वल हुन्छ भनेर सिकाउने सकेन । एउटाले कमाउने, परिवारले बसिबसि खाने क्रम जारी छ ।

बस्ने, खाने, हलिनने र टिकटक बनाउनेमै नेपालीको दिन बितिरहेको छ । कामकाज नहुँदा नेपाली जनता 'बोझेर कुस्न' जस्तै हुन थालेका छन् । जोषि पनि । देशमा रोगीको संख्या बढ्नुको प्रमुख कारण यही नै देखिन्छ । पछिल्लो समय त सार्वजनिक कर्मचारी पनि टिकटकमा भुमिमा लागेका छन् । हुँसमै टिकटक बनाइरहेको देखिन्छ । अनि कसरी समाज सुनिन्छ ? जनतालाई सेवा दिन छोडे ? सरकारी कर्मचारीहरू टिकटक बनाइरहेका हुन्छन् । सरकारले त्यस्ता कर्मचारीलाई कारबाही गर्नुपर्छ कि पर्दैन ? सरकारी कार्यालय टिकटक बनाउने ठाउँ हो ? टिकटक बनाउन उनीहरूलाई तलब दिइएको हो ? सरकारको भुमिमा टिकटक बनाइरहेको देखिन्छ । २७ खर्ब रूपैयाँ वैदेशिक भण्डार पुगिसक्यो, सरकार अझैपनि 'चिल' पारामा छ । जनता आफ्नो भविष्य बिरिँएर टिकटक बनाउने भैफुर्सदो भेटाए, जुन स्वाभाविकै हो । भनिन्छ नि, 'बस्नो बुवा, त्यस्तै छोर ।' अहिलेको अवस्था त्यसकै त्यस्तै छ ।

रिषी नैपाल हटकम्प

दैनिक राष्ट्रिय

नेपा : आत्मनस र प्रेरणा बढ्ने दिना। नयाँ काम सुरु गर्न उत्प्रेरक समय छ ।
वृष : सहकर्मिहरूसँग सहयोग पाइन्छ । अतः वा प्रस्ताव प्राप्त सुझाव गर्न सकिन्छ ।
मिथुन : पारिवारिक सुख मिलिन्छ । नयाँ सम्पर्कले लाभदायक बन्न सक्छन् ।
कर्कट : धर्म काममा रूचि बढ्छ । प्रेम प्रस्ताव सुनेको कुरामा विचार गर्न सकिन्छ ।
सिंह : धार्मिक कार्यक्रमहरूमा सहभागि भइन्छ । आर्थिक पक्ष समर्थ रहेछ ।
कन्या : सम्मानमा मिश्रण आउनेछ । अध्ययन वा काममा उत्तमति देखिन्छ ।

तुला : व्यापारिक योजनामा सहयोग मिलिन्छ । स्वास्थ्यको ध्यान राख्नुहोस् ।
वृष : सहकर्मिहरूसँग सहयोग पाइन्छ । अतः वा प्रस्ताव प्राप्त सुझाव गर्न सकिन्छ ।
मिथुन : पारिवारिक सुख मिलिन्छ । नयाँ सम्पर्कले लाभदायक बन्न सक्छन् ।
कर्कट : धर्म काममा रूचि बढ्छ । प्रेम प्रस्ताव सुनेको कुरामा विचार गर्न सकिन्छ ।
सिंह : धार्मिक कार्यक्रमहरूमा सहभागि भइन्छ । आर्थिक पक्ष समर्थ रहेछ ।
कन्या : सम्मानमा मिश्रण आउनेछ । अध्ययन वा काममा उत्तमति देखिन्छ ।

कृषि

मकैमा फौजी कीराको समस्या, विषादी अभाव

बैतडीको प्रमुख खाद्यबालीका रूपमा रहेको मकैमा अमेरिकन फौजी कीराको समस्या देखिएपछि किसान चिन्तित भएका छन् ।

कृषि ज्ञान केन्द्रका प्रमुख हरिदत्त जोशीका अनुसार दोगडाकेदार र शिवनाथ गाउँपालिकामा फौजी कीराले मकैबाली नष्ट गर्न थालेको छ । उनले मकै बालीमा कीराको समस्या देखिएको गुनासो आएको र विषादी वितरण गर्न थालिएको बताए । केन्द्रले यसअघि नै इमार्मेन्टन नेन्जेटो नामक विषादी वितरण गरिरहेको छ । हाल भने कृषि ज्ञान केन्द्रमा पनि उक्त विषादी अभाव छ । कीराले मकैको बोट खसार्न पाएँ गरेको दोगडाकेदार -७ का दीपेन्द्र काकिले बताए । उनले भने, 'फौजी कीराले

मकैबाली सखाप पारेको छ । उत्पादनमै कमी हुने देखिन्छ ।' लामो समयसम्मको खडेरीका कारण फौजी कीरा बढी सक्रिय भएको हो । दिनभरि मकैको बोटमा लुकेर रात परेपछि मकैको घोघा, डाँठ, पात र टुप्पा खाएर बोरे समयमा बाली नष्ट गर्ने गरेको दोगडाकेदार गाउँपालिकाका कृषि शाखा प्रमुख सुरेश भट्टले बताए ।

उनले भने, 'फौजी कीरा देखिएका स्थानका किसानलाई हामीले विषादी छर्किन सुझाव दिएका छौं।' मकैको पकेट क्षेत्रमा नै कीराले नोक्सान गरेको छ । पाँच वर्षयता हरेक वर्ष फौजी कीराको समस्या देखिने गरेको छ । बैतडीमा १३ हजार हेक्टर क्षेत्रमा मकैखेती गरिँदै आएको छ ।

—**बनबहाल खबर डटकम**

५५ हजार ४ सय ७६ मेट्रिक टन धान उत्पादन

चालु आर्थिक वर्ष २०८१/८२ मा नेपालमा १४ लाख २० हजार ६ सय ३६ हेक्टर क्षेत्रफलमा धान खेती गरिएको छ । शुक्रबार कृषि तथा पशुपक्षी विकास मन्त्रालय अन्तर्गतको कृषि विभागले प्रेस विज्ञापित जारी गर्दै यसबारे जानकारी दिएको हो ।

कृषि विभागका महानिदेशक प्रकाश सञ्जेलका अनुसार वर्षे र चैते दुवै गरी १४ लाख २० हजार ६ सय ३६ हेक्टर क्षेत्रफलमा धान खेती गरिँदा ५९ हजार ४ सय ७६ मेट्रिक टन उत्पादन भएको छ । गत आर्थिक वर्ष २०८०/८१ को तुलनामा १.२८ प्रतिशत कम क्षेत्रफलमा धान रोपाईं भए पनि हालसम्मको उच्चतम औषत उत्पादनकृत्य हासिल हुँदा कुल उत्पादनमा पनि गत आर्थिक वर्ष भन्दा ४.०४ प्रतिशतले बढोत्तरी भएको अवस्था छ ।

मुलुकको लागि आवश्यक पर्ने करिब ७० लाख मेट्रिक टन धानमध्ये करिब १० लाख मेट्रिक टन धान उत्पादन अपुग रहेको छ ।

फलस्वरूप, चालु आर्थिक वर्षको नेट मसान्तसम्म करिब धान, धानको बीउ, चामल र कनिका गरी कुल ७ लाख ५३ हजार मेट्रिक टन धान जन्मवस्तु विभिन्न १४० भन्दा बढी जातहरू दर्ता भएका छन् ।

९४ करोड रुपैयाँ बित्तिको महानिदेशक सञ्जेलले बताए । उनका अनुसार नेपाल कृषि अनुसन्धान परिषद्बाट धानबालीका विभिन्न १४० भन्दा बढी जातहरू दर्ता भएका छन् ।

—**रातोपाटी डटकम**

गल्याड नगरपालिकाको अनुरोध

- जन्म, मृत्यु, बसाइँसराइ, विवाह, सम्बन्ध विच्छेद जस्ता व्यक्तिगत घटनाहरूको घटना घटेको ३५ दिन भित्र दर्ता गरौं ।
- आफूले तिर्ने/बुझाउनुपर्ने कर समयमा नै बुझाउने बानी बसालौं ।
- आफ्नो वरपर सञ्चालनमा रहेको विकास निर्माण कार्यहरूको नियमित अनुगमन गरौं ।
- आफ्नो घर-आँगन वरपर सधैं सफा र स्वच्छ राखौं ।
- व्यापार, व्यवसाय, उद्योग, कलकारखाना सञ्चालन गर्दा सम्बन्धित निकायमा दर्ता गरी इजाजत-पत्र लिएर मात्र सञ्चालन गरौं ।
- अपाङ्गता भएका व्यक्ति, जेष्ठ नागरिक, असाहाय तथा बालबालिकाहरूलाई सक्दो सहयोग गरौं ।
- स्थानीय उत्पादनलाई प्रोत्साहन गर्न त्यस्ता उत्पादित वस्तुहरूको प्रयोग गरौं ।

पुरुषोत्तम घिमिरे हेमा न्यौपाने तिम्लिनी गुरु प्रसाद भट्टराई
प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत नगर उप-प्रमुख नगर प्रमुख

गल्याड नगरपालिका
नगरकार्यपालिकाको कार्यालय
गल्याड, स्याङ्जा
गण्डकी प्रदेश, नेपाल

‘अभै मनसुन सक्रिय नहुँदा अपेक्षाकृत रोपाईं हुन सकेन’

समयमा मनसुन सक्रिय नहुँदा लुम्बिनी प्रदेशमा रोपाईं ढिलो सुरु भएको छ । सिन्धुत क्षेत्रमा धमाधम रोपाईं जारी भए पनि आकाशे वर्षाको भरमा रहेका खेतमा भने किसानले अझै पनि धान रोप्न सकेका छैनन् । लुम्बिनी प्रदेशको १२ जिल्लामध्ये पूर्वी नवलपरासी, रुपन्देही, कपिलवस्तु, दाङ, बाँके, बर्दियामा धानखेती राम्रो हुने जिल्लाको रूपमा मानिन्छन् । असार दोस्रो सातामा पनि यस क्षेत्रमा मनसुन सक्रिय हुन नसक्दा अपेक्षाकृत रोपाईं हुन सकेको छैन । लुम्बिनी प्रदेशको कृषि विकास निर्देशनालयका सूचना अधिकारी विवेक पन्तका अनुसार प्रदेशमा कुल धान रोपाईं हुने क्षेत्रफलको यही असार ६ गतेसम्म जम्मा १० प्रतिशत मात्र रोपाईं भएको छ । प्रदेशका १२ जिल्लामा गरी कुल ६ लाख ८० हजार १५ हेक्टर खेतीयोग्य जग्गा रहेको छ । यसमध्ये तीन लाख दुई हजार नौ सय ३९ हेक्टर क्षेत्रफलमा धानखेती हुन्छ । तर अहिलेसम्म २९ हजार २५० हेक्टर क्षेत्रफलमा मात्रै धान रोपाईं भएको निर्देशनालयले जनाएको छ । सबैभन्दा बढी प्युठानमा ८२ प्रतिशत जग्गामा धान रोपाईं भएको छ । यहाँ ६ हजार पाँच सय २५ हेक्टरमध्ये पाँच हजार तीन सय १८ हेक्टरमा धान रोपाईं सकिएको छ ।

यस्तै, रोल्पाका चार हजार पाँच सय ४७ हेक्टरमध्ये एक हजार आठ सय २० हेक्टर क्षेत्रफलमा धान रोपाईं सकिएको छ । नवलपरासी (बर्दघाट सुस्ता पश्चिम) मा ४० प्रतिशत धान रोपाईं सकिएको छ । २० हजार चार सय हेक्टरमध्ये आठ हजार एक सय ९२ हेक्टरमा धान रोपाईं सकिएको छ । रुकुमपूर्वमा ३५४ हेक्टरमध्ये १०६, पाल्पामा आठ हजार दुई सय १० मध्ये ४११ हेक्टरमा रोपाईं सकिएको छ । यस्तै, रुपन्देहीमा ६० हजार पाँच सय ६७ मध्ये ६ हजार

५८, कपिलवस्तुमा ६५ हजार आठ सय ७१ हेक्टरमध्ये ५२७ हेक्टर अर्थात् १ प्रतिशत मात्र रोपाईं भएको निर्देशनालयको तथ्याङ्कले देखाउँछ । दाङमा ३७ हजार दुई सय २५ मध्ये एक हजार चार सय ८९ हेक्टरमा रोपाईं सकिएको छ । यसैगरी बाँकेमा गएको शुक्रबारसम्म रोपाईं नै सुरु हुनसकेको छैन । बाँकेमा ३४ हजार सात सय ११ हेक्टर जग्गामा धानखेती हुने गरेको छ । बर्दियामा ५० हजार उक सय ५० हेक्टरमध्ये चार हजार दुई सय ६३ हेक्टर, गुल्मीमा सात हजार पाँच सय ३९ मध्ये चीनज सय ९१ र अर्घाखाँचीमा ६ हजार सात सय ६० हेक्टरमध्ये ६७६ हेक्टर क्षेत्रफलमा धान रोपाईं सकिएको छ । सबै भन्दा बढी धान रोपाईं हुने क्षेत्र रहेको कपिलवस्तु, दाङ र बाँके जस्ता जिल्लामा अझै पनि अधिकांश खेतहरू बाँके रहेका छन् । लुम्बिनी प्रदेशमा कुल खेतीयोग्य जमिन ५ लाख ३९ हजार ४ सय ४३ हेक्टर रहे पनि धान खेती ३ लाख ११ हजार हेक्टरमा हुने गरेको छ । सरदर ११ लाख ८५ हजार ४ सय ९३ मेट्रिक टन धान उत्पादन हुने लुम्बिनीमा दुई लाख ७६ हजार आठ सय १९ हेक्टर क्षेत्रफल मात्र सिन्धुत क्षेत्रफलको रूपमा रहेको छ । कुल ग्राह्यता उत्पादनमा १४ दशमलव ८ प्रतिशत योगदान गरेको लुम्बिनी प्रदेशमा कृषि गणना २०६८ अनुसार ६ लाख ९२ हजार ९ सय ८२ कृषक परिवार संख्या रहेको छ । रोपाईं ढिलो हुनुमा पानी नपर्नु मात्र एक कारण होइन । किसानले समयमा मल पाएनन्, ईन्धनको मूल्य बढ्दा पनि अधिकांश किसान समयमै खेत जोत्न सकेनन् । खेत जोत्न देखि लिएर पम्पङ्ग सेटबाट तानेर खेतमा पानी लगाउन अत्यन्तै महँगो भएता पनि किसानले खेत रोप्न नसकेको किसानको गुनासो छ ।

ओमसतिया गाउँपालिका-३ बस्ने गङ्गाराम चौधरीले गत वर्षकै यसवर्ष पनि मल पाउन नसकेको

बताए । 'मल आउँछ तर हामीले पाएका छैनौं, पहुँच हुनेहरूले लैजाछन्' होला । हामीलाई त भारतबाट ल्याउने मलकै भर हुन्छ ।' चौधरीले भने, 'भारतीय मलको भर नै हुँदैन, तेल कम हुने, कमसल हुने लगायतका समस्या हुन्छ ।' रोपाईंको समयमा डिएपी मलको आवश्यकता हुन्छ । अहिले पनि रासायनिक मलकै भरमा नेपालमा खेती हुने गरिएको पनि किसानले आवश्यक मलको लागि सहकारीमा हप्तीदिई पछिबस्नु पर्छ । नेपालको लागि वार्षिक औषतमा ११ लाख मेट्रिक टन मलको आवश्यकता हुन्छ तर नेपालमा ३ देखि ५ लाख मेट्रिक टनसम्म मात्र मलको आपूर्ति हुँदै आएको छ ।

कृषि सामग्री कम्पनी लिमिटेड क्षेत्रीय कार्यालय भैरहवाले लुम्बिनी प्रदेश, सुदूरपश्चिम प्रदेश, कर्णाली प्रदेश र गण्डकी प्रदेशको स्याङ्जा तथा पूर्वी नवलपरासीमा मल पठाउने गरेको छ । अहिले कार्यालयमै मलको अभाव रहेको त्यहाका निमित्त कार्यालय प्रमुख सुमान पन्थी बताउँछन् । केही टुक वीरगञ्जबाट आउनुपर्नेमा बुटवल-नारायणगढको बाटोको कारण आजुन नसक्दा पनि समस्या भएको उनको भनाइ छ । कृषि सामग्री कम्पनी भैरहवाको लागि चालु आर्थिक वर्षमा ५६ हजार ५६ दशमलव ४५ मेट्रिक टन युरिया र ३९ हजार ९२३ दशमलव ४५ मेट्रिक टन डिएपी मल प्राप्त भएकोमा हाल सम्म ४७ हजार ८०७ दशमलव ७ मेट्रिक टन युरिया र ३१ हजार १९९ दशमलव ४ मेट्रिक टन डिएपी मल वितरण भइसकेको छ ।

कम्पनीको गोदाममा १० गते सम्म लुम्बिनी प्रदेशको लागि एक हजार ९८३ दशमलव २ मेट्रिक टन युरिया र दुई हजार २४३ दशमलव ३ मेट्रिक टन डिएपी मौज्जात रहेको निमित्त कार्यालय प्रमुख पन्थीले जानकारी दिए ।

—**राख**

देशभर धमाधम रोपाईं जारी

समयमै मनसुन सुरु भए पनि यस पटक धान रोपाईं देशभर १७ दशमलव दुई प्रतिशत क्षेत्रमा मात्रै भएको छ । कृषि तथा पशुपक्षी विकास मन्त्रालयका अनुसार यही असार १४ गतेसम्म सुदूरपश्चिम प्रदेशमा सबैभन्दा बढी अर्थात् ४० प्रतिशत क्षेत्रमा धान रोपाईं भएको छ ।

कर्णाली प्रदेशमा २३ दशमलव नौ प्रतिशतमा धान रोपाईं सम्पन्न भएको छ । कृषि तथा पशुपक्षी विकास मन्त्रालयका अनुसार, धानको भण्डारको रूपमा परिचित मधेश प्रदेशमा भने सबैभन्दा कम अर्थात् आठ दशमलव दुई प्रतिशत मात्रै धान रोपाईं भएको छ । यसैगरी कोशी प्रदेशमा १३ दशमलव सात प्रतिशत, वागमतीमा १९ दशमलव छ प्रतिशत, लुम्बिनीमा

१८ दशमलव पाँच प्रतिशत धान रोपाईं भएको छ । त्यस्तै, गण्डकी प्रदेशमा १२ दशमलव चार प्रतिशत क्षेत्रमा धान रोपाईं भएको छ । सरकारले धान उत्पादनमा आत्मनिर्भर बन्ने लक्ष्यका साथ सहज रूपमा रासायनिक मल उपलब्ध गराउने र उन्नत बीउको प्रवन्ध गरेको छ । समयमै मनसुन समेत सुरु भएकाले

यस वर्ष उल्लेख्य रूपमा धान खेती हुने अपेक्षा गरिएको छ । नेपालमा करिब १४ लाख हेक्टरभन्दा बढी क्षेत्रफलमा धान खेती गरिन्छ । देशभरका ७७ जिल्लामध्ये ७५ जिल्लामा धान खेती हुने गरेको छ । कुल खेतीयोग्य जमिनको करिब ५० प्रतिशत क्षेत्रमा धान खेती गरिने तथ्याङ्क छ ।

—**राख**

कैलाशनगर मिडिया प्रा. लि. द्वारा प्रकाशित, कार्यालय कैलाशनगर-५, तानसेन, पाल्पा, फोन ०७५-५२०६०९, E-mail: njdnews@gmail.com पा. जि. ह. द. नं. ५/२०७८/०७८, पा. जि. प्र. क. द. नं. १८/०५१/०५१ प्रबन्धक : इन्द्रा महराई, सम्पादक : रामचन्द्र रायमागी, प्रधान सम्पादक : जगदीशप्रसाद महराई